

Luni, 6 Iulie, 2026

†) Sf. Cuv. Dometie cel Milostiv de la Râmeț și mama sa, Sf. Cuv. Filotimia; Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Mc. Lucia din Roma; Sf. Mc. Marius, soția sa, Marta, și fiii lor, Audifaciu și Avacum

Romani 16

¹⁷ Și vă rog, fraților, să vă păziți de cei care fac dezbinări și poticniri împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Feriți-vă de ei¹.

¹⁸ Că unii ca aceștia nu-I slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pântecelui lor; și prin vorbe atrăgătoare și cuvântări plăcute înșeală inimile celor simpli.

¹⁹ Fiindcă ascultarea² voastră este cunoscută de toți. Mă bucur deci de voi, dar vreau să fiți prevăzători cu binele și neamestecați cu răul³.

¹ E vorba de primii sectanți ai Bisericii: iudaizanții, ale căror metode devin tipice pentru toți cei de mai târziu.

² În dublu sens: ascultarea mesajului evanghelic și supunerea față de el (vezi și 1, 5 și nota).

³ Înțelepți (prudenți) în fața binelui (care poate înșela, ca în cazul sectanților de care e vorba) și fără compromisuri față de agresiunea răului.

²⁰ Iar Dumnezeuul păcii îl va zdrobi curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi!

²¹ Vă îmbrățișează Timotei, cel împreună-lucrător cu mine, și Luciu și Iason și Sosipatru, cei de un neam cu mine.

²² Vă îmbrățișez în Domnul eu, Tertius, care am scris epistola⁴.

²³ Vă îmbrățișează Gaius, gazda mea și a toată Biserica. Vă îmbrățișează Erast, vistiernicul cetății, și fratele Cvartus.

²⁴ Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți. Amin!

Matei 13

¹⁰ Și apropiindu-se ucenicii, I-au zis: „De ce le vorbești în parabole?”

⁴ Tahigraful căruia Pavel i-a dictat epistola.

11 Iar El, răspunzând, le-a zis: „Pentru că vouă vi s'a dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, dar acestora nu li s'a dat.

12 Căci celui ce are i se va da și-i va prisosi, dar de la cel ce nu are se va lua și ceea ce are.⁵

13 De aceea le vorbesc în parabole, că ei văd fără să vadă și aud fără să audă și nici să înțeleagă.

14 Și se plinește cu ei profeta lui Isaia care zice: **Cu auzul veți auzi, dar nu veți înțelege, și cu privirea veți privi, dar nu veți vedea.**

15 **Căci inima acestui popor s'a împietrit și urechile lor greu aud și ochii lor s'au închis, ca nu cumva cu ochii să vadă și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă și să-și revină și Eu să-i vindec.**

16 Dar fericiți sunt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud.

17 Că adevăr vă grăiesc: mulți profeti și drepti au dorit să vadă ce vedeți voi și n'au văzut, și să audă ceea ce auziți voi, și n'au auzit.

18 Așadar, ascultați parabola semănătorului:

⁵ Celui ce posedă Legea Veche și se arată disponibil pentru mai mult, i se va da și cea Nouă; dar celui ce se dovedește incapabil să meargă mai departe îi rămâne doar Legea Veche, care însă, prin ea însăși, nu mai valorează nimic. Principiul e valabil și pentru creștini.

19 La cel ce aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, vine Cel-Rău și răpește ceea ce s'a semănat în inima lui; aceasta e sămânța semănată lângă drum.

20 Iar cea semănată pe loc pietros este cel care aude cuvântul și-l primește de'ndată cu bucurie,

21 dar neavând rădăcină în sine, ține până la o vreme; și întâmplându-se necaz sau prigoană din pricina cuvântului, îndată se poticnește.

22 Cea semănată între spini este cel care aude cuvântul, dar grija lumii acesteia și înșelăciunea avuției înăbușă cuvântul și-l face neroditor.

23 Iar sămânța semănată în pământ bun este cel ce aude cuvântul și-l înțelege, aduce roadă și face unul o sută, altul șaiszeci, altul treizeci”.⁶

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Pentru ce mulți nu pricep convorbirile privitoare la lucrurile duhovnicești? Din pricina învârtoșării inimii. Atunci când inima e umplută de împătimirile lucrurilor pământești, ea devine grosolană, precum este scris: „îngrășatu-s-a, îngroșatu-s-a, lărgitu-s-a”. Astfel fiind, ea trage în jos ca o ghiulea, ferecând de pământ întregul suflet și mintea o dată cu acesta. Atunci, învârtindu-se numai în cercul lucrurilor de jos, devine josnică și nu se poate înălța sus, întocmai ca o orătanie ghiftuită cu nutreț; nu vede cele de sus; toată alcătuirea ei este potrivnică acestora... Acolo este un tărâm cu totul necunoscut ei. Printre toate concepțiile și experiențele sale, ea nu poate afla nimic care să fie pe potriva celor de dincolo, ca să le poată vedea pe acestea măcar prin oglindă, în ghicitură. Ca atare, nici el nu se apucă să facă judecăți privitoare la aceste lucruri, nici pe alții, care fac astfel de judecăți, n-are chef să-i asculte, iar cărțile în care este scris despre aceste lucruri nici nu le ia în mână. Oare nu aceasta este pricina pentru care la mulți

puteți găsi destule reviste lumești, iar duhovnicești nici măcar una, nici măcar o singură carte duhovnicească, nici chiar Evanghelia?⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*